KARİKATÜR

AÇILAN AÇILANA:
— Pek günün kadınısın karıcığım, ikinci cephe ile beraber sen de açıldın!..

— Bu şapka hiç hoşuma gitmedi madam, koca ma benzettim... Âdeta başımda yok gibi!...

ANKARA MEKTUBU

NE HARİTALAR!.

Hikâye malûmdur ama bir daha tekrar edelim. Antika üzerine pek meraklı bir zat varmış. Muzip bir arkadaşı onunla lâtife etmek istemiş ve demiş ki:

— Yahu, elime antika bir tablo geçti ki, fevkalâde..

— Aman göreyim. Mevzuu ne?

— Hazreti Musanın Nilden geçişi.. görürüz.

Filhakika sözleşmişler ve bir gün meraklı, arkadaşının evine gitmiş. Bakmış duvarda tablo asılı ve üstünde de bir örtü var. Sabırsızlanmış:

— Aman aç görelim!

Ev sahibi örtüyü çekmiş ve altından çıka çıka henüz bir tek bile fırça ve kalem sürülmemiş bir muşamba çıkmış. Meraklı sormuş:

— Kardeşim, hani Musa?

— Nili geçti.

— Peki, ya Firaun?

— Suda boğuldu.

Teşbihte hata olmaz ama, gündelik gazetelerin harp haritaları da buna benziyor. Ya silik, yahut bir şey anlaşılması katiyen gayri mümkün bir takım çizgiler. Galip kim? Meçhul. Mağlûp kim? o da belli değil. Musa ne oldu? Firaun nerede? Bir sürü meçhulât... Dedim ya, bir harita ki, haritadan başka her şey...

★

ZAMAN BU..

Zamanla ahkâm da değişir diye eski hukukta bir düstur vardı. Sigaraların fiyatları inmesi münasebetile aklıma sigara tablaları geldi. Dördüncü Murat zamanında içilmesi bile idamı mucip olan sigarayı bugün devlet yapıp satıyor. Okadar ki, bugün sigara tablaları bile dairelerde devlet eşyasından maduttur. Bir zamanlar radyo makineleri de devlet dairelerine giremezdi. Şimdi ise radyo denilen vasıtanın propaganda bahsinde bir tüfek kadar müthiş silâh olduğu anlaşıldıktan sonra iş değişti. Zaman bu, neleri değiştirmez ki..

★

ALLAH RAZI OLSUN:

Geçen yazımda İstanbuldaki marullardan hasretle bahsedişimi okuyan bir arkadaşım Ankaraya gelirken bana kocaman bir marul getirmiş. Ama ne marul! Belki üç kilo...

— Atma!..

Diyeceksiniz. Vallâhi doğru. Hani Diyarbakır karpuzlarının büyüklüğünü anlatmak için şöyle bir mübalâğa yaparlar; gûya satıcı karpuzun üstüne çıkmış balta ile dilimleri kesip verirmiş. Aşağıdan alıcılar:

— Bana da bir dilim kes!

Sözünü bağırarak söylemezlerse satıcı yukarıdan duymazmış.

Ben de pek mübalâğa etmiyeyim ama, bana gelen marulun koçanından küçük bir çadır direği olabilirdi. Bu koca marul, çoluk çocuk, hattâ apartıman komşularına iki gün yetti, Allah getirenden razı olsun.

★

EVET NEDEN GÖRMÜYORLAR?

İstanbulda da öyle imiş ya, Ankarada da eski elbiselere rağbet pek fazla. Geçen gün Celâl Davut Arıbal ile bunu konuşuyorduk. Üzgün üzgün şu sözleri söyledi:

— Yahu, beni neye görmüyorlar?

★

Ankarada oturanlara dışardaki arkadaşları tarafından bin bir sipariş yapılır. Falan yerde filân iş, şu müessesede bu mesele için her vakit mektup alırız. Kendi işimizin çokluğundan maalesef bunların çoğunu yapamayız ve tekitlerine bittabi, âhüvâh ile cevap veririz. Bir arkadaşla bundan bahsediyorduk, şu hikâyeyi anlattı:

— Vaktile bir büyük zatın kavuğu iki tarafından ve şalvarı da dizlerinden eskirmiş. Kâh yasına sonmuşlar. Gülerek şu cevabı vermiş:

— Bizim efendiye ne rica edilirse iki elile kavuğunun iki tarafına temenna ederek hay hay, baş üstüne! der. Tekrar rica edilince de; vah vah, unuttum! diye iki elile dızlerine vurur. Eskimelerin sebepleri budur işte!

Biz de, arkadaş siparişlerine böyle yapıp gidiyoruz işte!

★

SIRA MESELESİ:

Şu, sıraya riayet ne iyi şeydir. İşte sıra, ailede sıra, evde sıra, sokakta sıra.. hoş şey, ama bir nizam esasıdır vesselâm.

Bizim Ankara belediyesi otobüs işlerinde bunu mihaniki bir şekilde temin etti; Vallâhi de pek iyi oldu. Şimdi bütün halk alıştı da fırın, kasap ve sinemalarda da tatbik ediyor. Geçen gün bizim mahallenin kasabında kuyruk olmuş sıra bekliyorduk. Sıra dışından bir bayan gelip seslendi:

— Kasap, kasap! çabuk bana bir kilo kıyma. Evde acele işim var.

Tabiî herkes gülüştü. Bayancağızın vaziyeti idrak edip kuzu kuzu sıraya öyle bir takılışı vardı ki, memnun olduk. Çünkü herkesin de evde işi vardı. Tesadüf bu ya, arkasından bir ahçıbaşı geldi:

— Çabuk, beyefendi pirzola bekliyor, sonra kızar ha!

Bu sefer kasap cevap verdi:

— O bir kişidir zararı yok, aksi halde buradaki yirmi kişi kızar.

Bu, sıra beklemek zor olsa da hoş tarafı var. Bazan bunlar okadar uzuyor ki, görmiye seza. Malûm a, bunlara kuyruk diyorlar. Böyle uzun kuyruklara şimdi isim takmışlar. Uzunluğuna, kısalığına, yayvanlığına göre; yağlı kuyruk, muhteşem kuyruk, karaman, dağlıç, diyorlar. İnsanlar her şeyin hoş tarafını arayıp bulurlar vesselâm.

★

ZAMANE ÇOCUKLARI:

İnsan çok yaşadıkça neler görüyor. Şu bacak kadar çocuklar bile şimdi bizim gibi kurtları atlatmıya çalışıyor. Biz o yaşlarda iken daha mı aptaldık, neydi? Yeniler anasının karnından akıllı, tecrübeli çıkıyor! Geçen gün geç vakit eve geliyordum. Bir çocuk oturmuş hüngür hüngür ağlıyor. Sordum; parasını kaybettiğini söyledi; biraz uçlandık. İki gün sonra yine ayni çocuk ağlamakta. Sorduk, sattığı gazeteleri çaldırmış. Ne de olsa çocuk işte, bu sefer benim aklımın ondan üstün olacağı tuttu. Kendisine şu tavsiyede bulundum:

— Senin paran da, gazetelerin de hep buralarda çalınıyor. Bari bir daha bu taraflara gelme oğlum!

Zaparta

No 441 CİLT: 17 SENE: 9 FİYATI 10 KURUŞTUR 8 HAZİRAN 1944

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

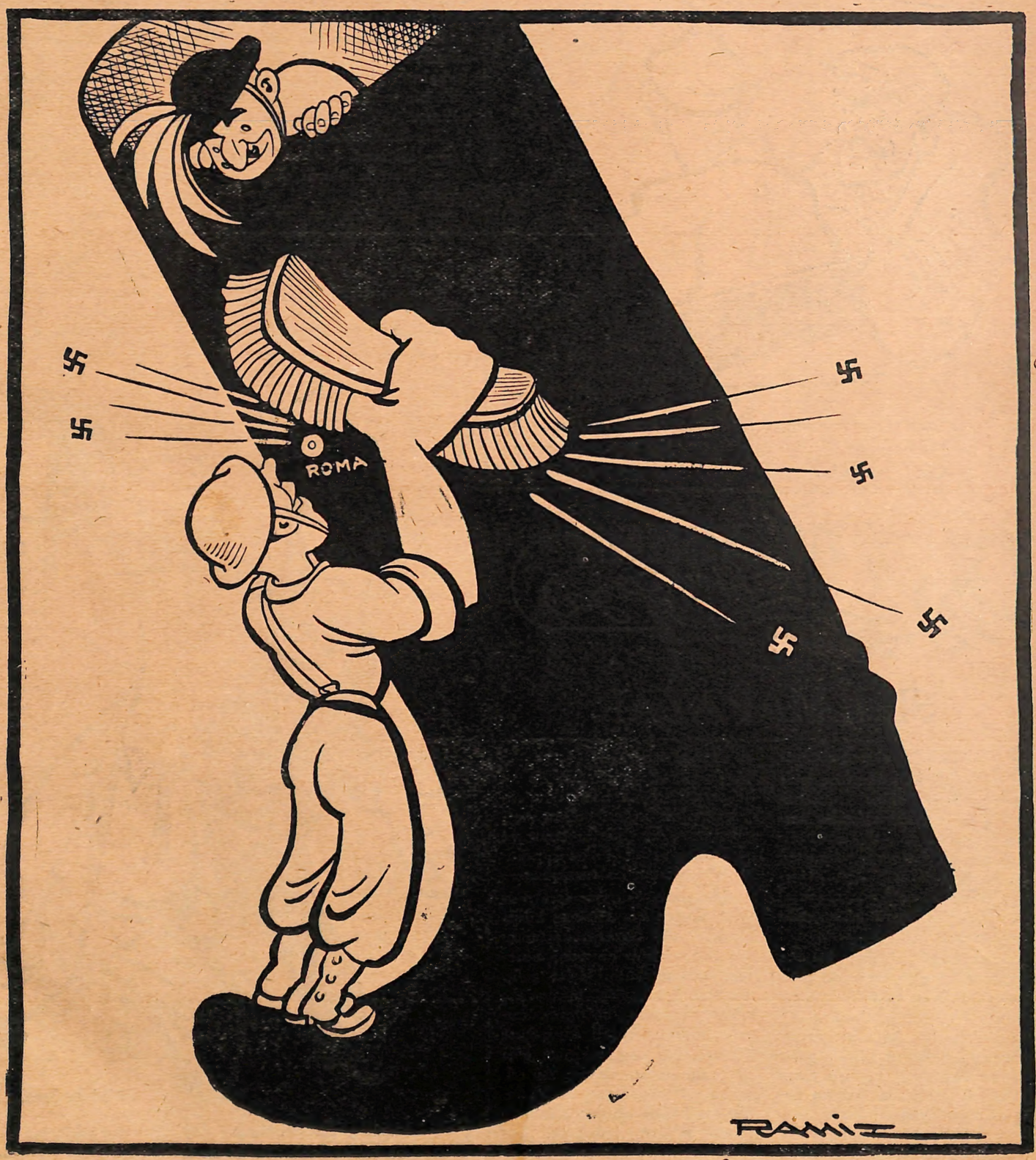

MÜTTEFİKLER ÇİZMEYİ TEMİZLİYORLAR:

Anglo - Amerikan — Ne duruyorsun, sen de ortaya çıksana..,
İtalya — Teşekkür ederim, ben evvelce temizlendim!..

— Şunu görüyor musun? Dün akşam birini vurdu...
— Neresinden?..
— Cüzdanından!...

SIKILMAPAZAR

BUYURUN size bir ajans telgrafı ki, okurken ister ağlayın, ister gülün: «Mussolini bu gece yarısına kadar teslim olmaları için vatanseverlere bir ültimatom vermiştir. Bu saatten sonra teslim olmamış bulunanlara karşı mareşal Kesserling'in emrinde harekât başlıyacaktır.»

Türkçede «yüzüne teneke kaplatmak» diye bir güzel tâbir vardır. İtalyan diktatörü yirmi sene «Akdeniz benimdir, Afrika benimdir; Asya benimdir; dünyada nekadar yenir, yutulur ve herhangi bir işe yarar nekadar şey varsa İtalyan kara gömleklilerindir. Bizim motörlü ordularımızın aşmıyacağı dağ, donanmamızın geçmiyeceği deniz ancak gökyüzünde kalmıştır» diye bağırarak dünyayı rahatsız ederken de akla gelen buydu. «Besbelli teneke kaplatmış yüzüne»

Hiç bir isportacı, hiç bir leke sabunu veya nasır ilâcı satıcısı malını bağıra bağıra methederken onun kadar cesur ve sıkılmaz değildi. Fakat bu ültimatom hepsini bastırmıştır.

Ah, onun panayır tiyatrosu oyuncuları gibi kılıktan kılığa girerek, kâh Sezarın kaftanını omuzlarına atıp hayvana binerek, kâh püsküllü fesler giyip nişanlar, hançerler takınarak; kâh kara komutanı, deniz amiralı, hava mareşalı kiyafetine bürünerek saraylokması gibi gözlerini devire devire Amerikadan Habeşistana ve Yunanistana kadar bütün dünyaya tamim şeklinde dağıttığı ültimatomlar... Garptan Nisi, Savoayı, cenuptan Tunusu, daha aşağıdan Habeş İmparatorunun ciğerini istiyen ültimatom. Şarktan ihtiyar Metaksası gece vakti uykusundan uyandıran ve İtalyan sefirini hökelekli şapkası, yaldızlı kılıcile «Okso» diye kapıdan kovduran ültimatom ve daha niceleri...

Bizde bir dilenci fıkrası vardır: Bir dilenci namzedi hamamda, göbek taşı sohbeti esnasında, usta bir dilenciye bu sanatın kaidelerini sormuş.. O da cevap vermiş: «İstemek.. daima istemek... Nerede olursa olsun istemek, kimden olursa olsun istemek, ne olursa olsun istemek... Bunları yapmıyan asla usta dilenci olamaz.»

İhtiyar dilenci bunları söyledikten sonra ilâve etmiş: «hadi bakalım... kaideleri öğrendin ya.. bir tecrübesini yap da görelim».

Şimdi konuşuyorlar:

— İyi ama, hamamdayız.

— Nerede olursa olsun demedik mi?

— Peki ama burada seninle benden başka kimse yok...

— İyi ya, benden iste.

— Sen dilenci değil misin?

— Kim olursa olsun, demedik mi?

— Güzel, fakat ne isteyim? Burada ikimiz de çıplağız...

— Peştemalım yok mu? Nalınım yok mu? Hamam tasım kesem, sabunum yok mu?»

Mussolininin isteme prensipleri de tamamile bunlardı: Artık Habeş mi olur, Yunanlı mı olur, Eskimo mu olur, kim olursa olsun, dünyanın hangi bucağında olursa olsun, ne olursa olsun.

Yalnız dilencilik ile ültimatomculuk arasında bir fark vardır ki, ikincisinde bazu güçü ve göz pekliği şarttır. Bunlar olmadı mı, adamın kendini soyup sovana çevirirler; yerinden yurdundan uğratırlar, keşkülü eksik bir dervişbaba halinde kapı kapı dolaşacak hale getirirler.

Evet, Mussolininin çok ültimatomları vardır. Fakat bu sonuncusu galiba onların en parlağıdır. Bir şef düşünün ki, sazı ile sözü ile meşgul ve bütün dünyaca sevilmiş bir alay çocuğa, asılacak baba katilleri gibi, kara gömlekler giydiriyor ve iğrenç bir cellât kılığında bütün dünyaya musallat etmi-

(Arkası 9 uncu sayfada)

— Mizah gazetelerinde bir alay karikatür çıktı, bir okadar da yazı yazıldı.. fakat bir türlü şu sayfiye yerlerindeki haşaratın önüne geçilemedi...
— Cibinlik kullansan...
— A birader, cibinlik insanı misafirden korumaz ki!...

Akıl Hocası

Yenimahallede bayan N. O.

«Henüz 16 yaşında olduğum halde, hissettiğim değişikliklerden sevdiğimi zannediyorum. Bunun hakikî bir sevgi olup olmadığını nasıl anlamalıyım?»

CEVAP:

Hiç bir şey düşünmeden seviyorsanız hakikîdir, evlenmeyi hesap ederek seviyorsanız hakikî değil... Amma siz yine hesaplısından ayrılmamıya dikkat ediniz!

★

Kırkağaçta R. G.

«Sevdiğim kız başkasile nişanlandı. Onu almasam ya dertli olacağım, ya verem... Ne yapayım?»

CEVAP:

Verem olmanız daha az tehlikeli. Zira orada hastane var amma, tımarhane yok!

★

İstanbulda N. B.

«Bir arkadaşım evleniyor... Ona nasıl bir hediye almalıyım ki, ömrünün sonuna kadar beni hatırlasın?»

CEVAP:

Genç şairlerden birinin şiir kitabını hediye ederseniz ömrünün sonuna kadar başına dert olur, kalır. Satmak istese kimse almaz, okumak için alanlar da ertesi gün derhal iade eder!

★

Göztepede bayan S. D,

«Her gün kolalı yaka kullandığınıza bakılırsa herhalde evinizde bunu yapan biri var. Acaba hizmetçi elinde misiniz, yoksa?...»

CEVAP:

Bunun cevabı, sual soranın şekline, şemailine bağlı: Suali soran, nazik, sevimli, genç ise hizmetçi elindeyiz, yok, böyle değilse bayan elinde!..

★

Zonguldakta İ. N.

«Bana her ay piyangodan 100 lira çıkıyor. Helvacıyım. Helvacılıktan vazgeçeyim mi?»

CEVAP:

Helvacılığı bıraksanız olur, fakat helva tablasını bırakmayınız, belki piyangonun size isabet etmediği aylar olur!

★

Afyonda K. T.

«Şimdiye kadar Afyondan size akıl danışan olmadı. Afyonlular çok mu akıllı?»

CEVAP:

Bankaya uğramıyan adamın muhakkak milyoner mi olması lâzım, dostum?..

★

Marmarada T. C.

«Yirmi yaşında, zengin, güzel bir kız beni seviyor, fakat oldukça her cai bir kız... Acaba evleneyim mi?»

CEVAP:

Söylediğiniz vasıflarda bulunan bir kız, sizi katiyen sevemez. Zira, böyle bir nimeti ele geçirdiği halde yemek için hocaya akıl danışan bir gafili öyle bir kızcağız ne diye sevsin?

★

İstanbulda Ç. Ö.

«Niçin tanıdığımızı zannettiğimiz birisi için «gözüm ısırıyor!» diyoruz da «gözüm yalıyor!» demiyoruz?»

CEVAP:

Henüz dişlerimizle ısıracak kadar samimîlik tesis etmemiş olduğumuz için uzak dostlarımızı ancak gözlerimizle dişliyebiliyoruz!

★

Göztepede bayan R. R. ve Y. Y.

«1. «Karikatür» ün yılbaşı sayısını tedarik edebilir miyim?

2. Yakacığa giderken benim yerime büyükannemi götürseniz olmaz mı?»

CEVAP:

1. Dostlar için bir tane hediyelik bulabiliriz..

2. Yakacıkta güzellik ziyafeti varken mezarlık ziyaretine kim gider?..

Akılhocası

— Bu sene artık plâja gitmeyiz değil mi?!..
— Neden?..
— Görmüyor musun, otelde bir hafta daha kalırsak yanıp kavruluruz!...

RUSYANIN AMERİKAYA HAVA ÜSLERİ VERMESİ JAPONYAYI DÜŞÜNDÜRDÜ:

Rusya — Rengi zaten sarıydı, daha fazla sararmıya başladı, neden?..
Amerika — Herhalde tayyareyi görünce midesi bulanmıştır!..

BÜTÇE MÜZAKERESİNDE

— Maarif Vekilinin Meclis kürsüsünde okuduğu çocuk şiirini nasıl buldun?

— Hikmet Bayur'un şiddetli hitabesinden sonra böyle müessir bir kitabeye çok ihtiyaç vardı!

İki tane dişi kalmış

Bay, gençlik iddiasında idi, bayan da buna kızıyordu:

— Daha altı ay evvel torunun dünyaya geldi, hâlâ gençlikten dem vuruyorsun!

— Torunum olmuşsa iyi ya. Genç yaşımda dede olmuş sayılırım!

Bayan daha fazla öfkelendi:

— Üstelik ağzında iki diş kalmış da hâlâ gencim diyorsun!

— İki diş kalmışsa ne çıkar?

— Ne çıkacak, ihtiyarlık çıkar!

Bay, gülmiye başladı:

— Bunda da yaya kaldın... Torunumun ağzında iki diş bile yok. O da mı ihtiyar?

— İyi ki, imdadıma yetiştiniz, yoksa boğulacaktım...
— Nasıl olur? Daha dalmamışsınız bile...
— Sudan değil, yalnızlıktan boğuluyordum!...

— **Yanlışlık var evlât, hesapları çalğılı tarifeden tutmuşsun, halbuki bahçenizde çalğı yok...**

— **Nasıl yok bayım, kuşların nağmelerini, rüzgârın terennümünü ve hesap veren müşterilerin modot çekişlerini duymuyor musunuz?!...**

GALATASARAY PLÂVI

LİSENİN güler yüzlü müdürü, misafirleri büyük bir nezaketle karşılıyordu. Misafirlerin arasında İbrahim Çalğı görünce hayret etti:

— Sen de mi Galatasaraylısın? dedi.

Çallı gülerek cevap verdi:

— Ben de Galatasaraylıyım amma, bu yakadan değil, karşı yakadan...

Elile gazinoların, lokantaların bulunduğu tarafı işaret etti:

— Pilâvdan da hoşlanmam. Mübarek, ne meze olur, ne de mahmurluk bozmıya yarar... Velâkin seni göreceğim geldi, pilâva rağmen bir fedakârlık edip kalabalığın arasına karıştım!

Ercüment Ekrem Talû, başmuavin İzzet Hâmide:

— Pilâv deyip geçmiyelim, diyordu, bu pilâvdan (birkaç isim fısıldıyarak) gibi çorbacılar, (yine birkaç isim fısıldıyarak) gibi lâpacılar yetişmiştir!

İzzet Hâmit, elini alnına götürdü:

— İyi ki, çorba ile lâpayı aklıma getirdin... Tabelayı ucuza çıkarmak için mükemmel bir fikir!

Abidin Daver, maren elbisesini hatırlatan lâcivert bir ceketle beyaz bir pantalon giymişti. Elindeki yuvarlak gazete paketini dürbün gibi tutuyordu. Müdür Behçet Gücere:

— Gemi doldu... Fayrap! dedi.

Lise müdürü, binbir tebessümüne bir tebessüm daha ilâve etti:

— Merak etme, amiral, aşağıda kazan kaynıyor!

— Emniyet süpapı da senin elinde olduktan sonra kim merak eder?

O sırada Galatasaraylı Vekillerden birinin tebrik telgrafı gelmişti. Şükrü Kaya, gözlerinde zeki bir parıltı ile, dudaklarına geniş bir tebessüm çizdi:

— Cümleleri hatırlıyorum.. yalnız imza değişmiş gibi geliyor!

Galatasaray muallimlerinden eski maliye nazırı Raşit Eror, müdüre çıkıştı:

— Eskiden böyle pilâv günleri tertip etmedin ki, ben de böyle bir yıldırım telgrafı ile merasime iştirak edeydim!

Behçet Gücer, müdafaada bulundu:

— Üstadım, evvelâ o zaman telgrafın yıldırımlısı yoktu.... Sonra da ben Galatasaray müdürü değildim!

Sakallı Celâl, pilâv günü şerefine, saçına, sakalına ıtrışâhîler sürünmüştü:

— Galatasarayın yalnız pilâvı yoktu, çayı da vardı... Onun hatırasını ta'ziz etselerdi pilâvla midemizi şişirecek yerde çayla zevküsafa sürerdik!

Çallı İbrahim, derin bir göğüs geçirdi:

— Ne iyi insanlar var.... Çayın keyfinden bahsederken gözleri süzülüyor!

Profesör Münir, sükûtu bozarak:

— Çayın aleyhinde bulunma, dedi. Onunla senin aranda eski bir münasebet var...

— Ne münasebet!

— Öyle ya... Çay da demlenir, sen de demlenirsin!

Vâlâ Nûrettin, defterini açmış, not alıyordu:

— Haydi aslanlarım, biraz daha konuşun, biraz daha şakalaşın, biraz daha birdirbir, köşekapmaca, esiralmaca oynayın!

Ercüment Ekrem, Vâ - Nûnun ağzını kapattı:

— Okadar fazla teşvik etme... Gençler için ne isene... Fakat ihtiyarların canına mı kastedeceksin?

— Hayır... Öyle fena bir fikrim yok... Yarının akşam fıkrası çıktı. Bizim Galatasaray arkadaşları biraz daha çene, kol, bacak yarıştırırlarsa bir haftalık fıkra mevzuu tamam olacak da!

İspinoz

MODEL

Modelin Haziran sayısı yaz mevsiminin yüzlerce zengin ve yeni buluşları ile çıkmıştır. Fiyatı 25 kuruştur. Bütün müvezzilerde bulunur.

— **Süründüğün pahalı levantalara verdiğin paraya acıyorum. Havaya koku oluyor...**

— **Ben de senin sıgara parasına acıyorum. Onlar da duman oluyor!...**

Haftadan haftaya

- 4 üncü sayfadan -

ye uğraşıyor: «havada bir kuş, dağda bir keçi, denizde bir balık yoktur ki, sizin etini yemiye, derisini giymiye, tüyünü yelpaze yapıp yüzünüze sallamıya hakkınız olmasın» diyor. Neticede o biçareleri uçan kuştan, dağdaki keçiden, denizdeki balıktan medet umacak hale getiriyor. Koca İtalyan İmparatorluğunun sermayesini kediye yükledikten sonra tabanları yağlıyor. Şimdi de bugün nerede olduğu bile gazetelere bir bilmece mevzuu olabilecek bir payıtahttan yine ültimatomlara başlıyor. Fakat bu sefer artık kuru sıkı tehditlere dünyada pabuç bırakacak kimse kalmadığı için ültimatom nasılsa iki ayak üzerinde kalabilmiş bir avuç İtalyan vatanseverinedir. Tıpkı Metaksasa yaptığı gibi:

— Gece yarısına kadar ya teslim olursunuz yahut.. diyor..

— Yahut....

— Yahut kılıçtan geçersiniz.

— İyi ama, kılıçtan vazgeçtik; ucu bayraklı bir sopa kaldı mı elinde?

— Sopa mı? Sizi gidi beni bilmezler.. sopa mı? Süngüler, süngüler, süngüler, tanklar, toplar, tayyareler... Bunlarla demokrat ordusunu def edemesem bile sizin kuyruğunuzu tava sapına çeviririm ya...

— İyi ama, nerede bu toplar?

— Emrim altındaki Mareşal Kesserling'in kumandasında... Nasıl, ayaklarınız suya erdi mi? Benim ne adam olduğumu anladınız mı? Bütün Alman ordusu benim emrim altındadır. Gece yarısına kadar ya teslim, yahut kumandanım Mareşal Kesserling'e telefonla iki satırlık bir emir... İşiniz iştir.

KARİKATÜR

KARİKATÜR

İDAREHANESİ:
İstanbul, Ankara caddesi Acemusluk sokağı No. 7.
Telgraf: İstanbul KARİKATÜR
Telefon: 22031

ABONE ŞARTLARI:
Türkiyenin her tarafı için senelığı 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur.
Ecnebi memleketler için senelığı 800, altı aylığı 400 kuruştur. Üç aylık abone kaydolunmaz.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

— Desene tabiat da iktisada başladı!...
— Bu sene bahar olmıyacak galiba, kıştan hemen yaza gireceğiz...

BÎHABER

Cümle eşya yüzde bin yükseldi, cânan bihaber;
Böyle cânandan olur elbette insan bihaber,

Müttefikler dehri tahlis eylemek kaydındadır,
Ayni sevdadan yanıp durmakta Alman, bihaber!

Hangi derdinden halâs olmak mukarrer âleme?
Yaşlılar gafil, civanlar lâlü hayran, bihaber.

İttifak erbabı bekler bitaraflardan medet,
Bitaraflar, müttefiklerden mededhân, bihaber...

Hancı şaşkın, yolcu şaşkın, bir garip âlemdey
Muhtekirler, ihtikârın nolduğundan bihaber.

Herkesin bir hayli sır vardır haberdar oldu
İşte sırlardan fakat erbabı el'an bihaber...

Düşmesin baltan elinden, günde beş yüz ç
dev

Her yer orman... devrilen çamlardan orm
bihab

ÇAMDEVİREN

Kenarın Dilberi

ROMAN: RAGIP SEVKİ

Otomobilin arkasından büyük bir duman yükseliyordu. Mahmure, avuçları içinde sıktığı iki mektubun da tenini yaktığını hissediyordu! İçinden: «Fatma hanım ha!. Bu işi yapan Fatma hanım ha!. O halde.. o gece baskınını yapan da odur! Evet, o gece o dört kişiden biri: «Ahmet ağabey!» diye bağırmıştı. «Ahmet ağabey, iş fenaya varıyor!» demişti. Tam Hüsamettinin tabancasını çekip de geri geri çekildiği sırada, gölgelerden biri böyle seslenmişti.

Demek Fatma hanımın oğlu Ahmet.. bu oydu. Evet, bu mektubu yazan Fatma hanım, bu oyunu tertip etmişti.

Ah işte, tekke kapısı, işte karakol.. işte Kocamustafapaşa...

Mahmure bir sıçrayışta şoföre doğru eğildi:

— Şurada, şu kenarda dur, beni bekle!.

Ve araba durmadan kapıyı açtı, yere atladı. Koşuyordu. Bütün hızile koşuyordu. Ayağındaki kısa topuklu ayakkabıları sulara, çamurlara batıyordu. Fakat yılmıyor, bacaklarına çamurlar, çamurlu sular sıçradığı halde koşuyordu. Sağdaki sokaklara sapmıştı. Bir arsayı geçti, sonra küçük, ahşap bir evin önünde durdu. Çıngırağın ipini çekti. Bir ses, Fatma hanımın pis bodur beslemesinin sesi duyuldu:

— Kim o?

Mahmure, sesinin tonunu belli etmemiye çalışarak;

— Aç! diye seslendi.

Merdivenlerde ayak sesleri duyuldu, nihayet sürgü çekildi ve kanat açıldı.

O zaman Mahmure bir rüzgâr gibi içeriye daldı. Besleme dehşet içinde gözlerini açmıştı. Elindeki küçük idare lâmbasını tutan eli sallandı.

Vaay,. Mahmure abla!..

Mahmure bir solukta merdivenleri çıkarak alt katın tek odasının kapısını bir yumrukta açtı ve eşikte durdu:

Henüz sofradan kalkmış olan ve köşe minderinde kahvesini içen Fatma hanım korku ile sıçrıyarak, bir anda ölecekmiş gibi sapsarı kesildi: Elindeki fincanı telâşla minder kenarlığındaki tabağa bırakırken:

— Mahmure!.. diye fısıldadı.

Mahmure, bercsini otomobilde iken çıkarıp atmıştı. Saçları diken diken kabarmıştı. Boyasız yüzü ile vahşileşmiş, dudakları bozulmuş, çeneleri kilitlenmişti. Soluyordu. Güzel göğsü inip kalkıyordu. Bir adım attı ve boğuk bir sesle:

— Kaltak cadaloz! diye bağırdı. Titriyordu. Koşmuş, nefes nefese kalmış, heyecandan, yorgunluktan boğazı tıkanmıştı.

Fatma hanım dehşet içinde oturduğu yerden köpekleşerek gülmek istedi:

— Şey.. Mahmure, evlâdım, kızım. Sana ne oldu?

Mahmure dişlerini gıcırdatarak inledi, elindeki mektupları Fatma hanımın burnuna sokarak:

— Namussuz cadı, namus hırsızı. Bu mektup ne... Bu mektubu neye gönderdin? Benden ne istiyorsun? Ben sana ne yaptım? Cadı, cadı, kocakarı söyle.. bunu niçin yazdın? Ben sürünsem, ben boşansam, ben orospu olsam, ben gebersem sana ne kalacak? Yılan karı, yılan yapılı karı, söyle... Benim yoluma neden adamlar çıkarttın, neden beni yere vurmak istedin? Utanmadın mı, Allahtan korkmadın mı? Ha, söyle, cadı karı. Söylesene mel'un karı, pis cadaloz.

Fatma hanım burnu dibinde hışırtılarla sallanan mektuplardan, Mahmurenin yumruklarından sakınmak için köşe minderine sinerken:

— Aman rabbim, aman rabbim! Sen bana sabır ver! Sen bana kuvvet ver!. diye inliyor, bir taraftan da:

— Mahmure evlâdım, ne oldu? Ne var, ne yaptım? diye yalvarıyordu.

Mahmure bir anda Fatma hanımın bileğini kavradı, parmakları ile bu kadavralaşmış, sinir ve kemikten ibaret, bir tahta parçasına benziyen kolu bir mengene kuvvetile sıktşı, sarsmıya başladı:

— Ne mi yaptın, ne mi yaptın? Utanmaz cadı, ne yaptığını bilmiyor musun? Benim yuvama, namusuma saldırdın, pis dişlerini benim haysiyetime geçirdin, Beni dillere düşürüp iki paralık ettirmek, yere vurmak istedin. Allahım bana verdiği nimeti sen şeytanla bir olup kötülemek istedin. Ah, hani senin Allahtan korkun? Hani namazın, hai niyazın? Allah senin gibi mahlûkları korur mu sanırsın?

Anamın yüzüne bir köpek gibi gülüyordun, fakat beni de, anamı da bedbaht etmek için elinden ne geldise yaptın. Bu mektubu gönderirken Allahtan hiç korkmadın mı? İşte bak, burada, bu mektubun yanıbaşında babamın öldüğü gün gönderdiğin mektup da var. İşte Allah, büyük Allah, senin yüzsüzce tapındığın Allah seni böyle ele verdi. Söyle, inkâr etme, bu mektubu...

Fatma hanım birdenbire:

— Hâşâ! diye bağırarak kolunu kurtarmak istedi.

— Hâşâ ha!.. Ne hâşâsı? Bu mektubu sen yazmadın mı?

— Hâşâ!.. Tövbeler tövbesi.. Allahtan korkarım!

— Ah ah, cehennem cadısı, mahalle karısı, utanmaz kaltak!.

— Bırak kolumu!.. Kolumu bırak!.. Ah, bırak diyorum.

— Bırak mı? Seni burada sağ koyup bırakmak ha!.. İşte bu parmaklarımla seni burada boğmak...

Fakat Fatma hanım, ölüm perisinin kanadile çarpılmış gibi birdenbire dehşet içinde haykırdı:

— Ay bu karı beni öldürecek!..

— Sus bağırma, yoksa...

— Ay aman a dostlar... aaayyy, ay!.. İmdattt.. yangın var!... Aman. Mürşide koş.. koş mahalleye... Amaan...

— Sus cadı, sus yoksa şimdi seni geberteceğim..

Fatma hanım birdenbire kocakarılığından, ihtiyarlığından, kuruluğundan beklenmiyen bir kuvvetle fırladı, kolunu Mahmurenin elinden kurtardı, kapıya doğru atıldı.

Bu sırada bu sahneyi kapının kenarından dehşet içinde seyreden besleme birdenbire avazı çıktığı kadar bağırmıya başladı. Ne diye bağırdığı belli değildi. Fakat sesi bir zil gibi çın çın ötüyordu.

Fatma hanım merdivenlere atılırken:

— Yetişin! imdaaat.. Öldürüyorlar... Yangın var... Can kurtaran yok mu? Ayy, amaaan! diye haykırıyordu.

Sesi paslı tenekelerin sürtünüşünden hâsıl olan bir gürültü ile çıkıyordu.

Fakat.. Mahmure onun peşini bırakmadı. Hızla merdivenlere atıldı. Tahta merdivenler üzerinde büyük gürültülerle ikisi de taşlığa inince Fatma hanım can havlile sokak kapısına atıldı, açık kapıdan sokağa fırlamıştı ki, omuzunda Mahmurenin kuvvetli pençesini buldu.

Çırpındı, kurtulmak istedi, fakat kurtulamadı. Kurtulamıyacağını anlayınca çırpına çırpına sesinin bütün kuvvetile yeniden haykırmıya başladı:

— Ayyy, aman!.. can kurtaran yok mu? Bu karı beni öldürüyor... İmdat, yangın var.. ay ölüyorum, yetişin a dostlar, komşular... İbram efendi, Ahmet oğlum.. ay ölüyorum!.

Besleme de sokağa fırlamış, dehşet içinde sağa, sola koşarak kapıların zillerini, tokmaklarını çalıyor, bazılarını ise yumrukluyor:

— Besime hanım teyze.. Huriye hanım teyze... Aman, annemi öldürüyorlar... Ay yetişin... Ölüyor, öldürüyor! diye bağırıyordu.

Mahalle bir anda allak bullak olmuştu. Henüz yemeğe oturmuş veya kalkmış olan konu komşu, kadın erkek, çoluk çocuk bir anda evvelâ pencerelere, sonra da sokağa döküldü. Bu kalabalık, bu büyük kalabalık nasıl da birdenbire peyda olmuştu? Nereden çıkmıştı? Herkes şaşkın bir haldeydi. Herkes ne olduğunu, ne yapıldığını bilmiyordu. Sokağa uğrıyanlar Fatma hanımın kapısı önünde iki karaltının çekiştiğini görüyorlardı. Bir ses:

— Yahu, Ahmet anasını mı dövüyor? diye seslendi.

Fakat bir anda bütün bu kalabalık Fatma hanımla Mahmurenin etrafını sardı. Erkekler işi henüz anlıyamadıkları, çekişenlerin kimler olduğunu tesbit etmedikleri için müdahale etmiyorlar, kadınlar ise:

— Ayol, kadıncağızı öldürüyor! baksana, kafasına kafasına vuruyor. Kurtarsanıza biçareyi, dediler.

— Arkası var —

Benim yârim, gel gel otur yanıma;
Ak ellerin kastediyor canıma;
Öldür beni elin batır kanıma,
Tek disunler yâr ellerin kınalı!..

KARACAOĞLAN

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümsini isteyen

FASFOTİN Necati

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimini nilere mutlaka yediriniz.

Kıbrısta mecmua ve kitap neşriyatımızın umumî bayii ve genel satış merkezi:

Kemal Rüstem Kitabevidir

Telefon: 681 P. Kutusu 239

LEFKOŞA

Yedigün, Karikatür, Model, Karagöz ve diğer neşriyatımızı buradan tedarik edebilirsiniz.

Yedigün Müessesesi

BOĞAZİÇİ KONUŞUYOR

A. Cabir Vada'nın kaleme aldığı bu kıymetli eser Boğaziçinin ve Boğazda Kanlıcanın tarihçesini bütün inceliği ile anlatmaktadır. Yarım asıra yakın bir zamandanberi Boğazda yaşıyan ve bütün hayatını Boğazın tetkikine bir amatör gibi bağlayan A. Cabir Vadanın bu eseri satışa çıkmıştır. Fiatı 125 kuruştur.

Bütün bu hareketlere ne lüzüm var ZAİFLAMAK İÇİN RADYO KARBON kullanınız

RADYO KARBON

BÜTÜN ECZANELERDE BULUNUR

Bayanların ve kadın berberlerinin

NAZARI DİKKATİNE

15 dakikada dünyayı gençleştiren ve 18 muhtelif renkte bulunan

CHROMEKTO

Saç boyasını eczane ve parfümörilerde arayınız. Deposu: İstiklâl caddesi Parmakkapı No. 52. Telefon: 46889.

Taşra vilâyetlerimize bayi arıyoruz

Ademi iktidar

ve belgevşekliğine karşı

HORMOBİN

Her eczanede bulunur P.K. 1255

REÇETE İLE SATILIR.

NEVROZİN

Baş, diş, grip, romatizma, nevralji, kırıklık ve

BÜTÜN AĞRILARI DERHAL KESER

İcabında günde 3 kaşe almabilir Taklitlerinden sakınınız. Her yerde ısrarla Nevrozin isteyiniz.

BURUŞUKLUKLARI ve LEKELERİ nasıl "SİLMELİ"

Bu yeni ve şayanı hayret GÜZELLİK REÇETESİNİ tecrübe ediniz.

Cild hüceyrelerinden istihraç edilen ve genç ve sağlam bir cildin unsurlarına müşabih olan yeni ve kıymetli bir hülâsa. Bütün dünyada tanınmış bir clid mütehassısı tarafından keşfedilerek kemali itina ile seçilen hayvanlardan istihraç edilen ve «Biocel» tabir edilen bir cevher, şimdi cild gıdası olan pembe renkteki Tokalon kreminin terkibinde mevcuttur. Bunu her akşam yatmazdan evvel kullanınız. Siz uyurken cildiniz bu kıymetli unusurları masseder. Her sabah uyandığınızda cildinizin daha taze, daha genç ve daha yumuşak olduğunu görürsünüz. Gündüzleri (Yağsız - Beyaz) Tokalon kremini kullanınız. Bu basit tarzı tedavi sayesinde her kadın 10 yaş gençleşebilir ve her genç kızın gıpta nazarile baktığı şayanı hayret bir tene malik olabilir. Tokalon kreminin müsmir neticeleri garantilidir. Aksi takdirde paranız iade edilir.

Neozin
Nezleyi Derhal Keser

Karikatür

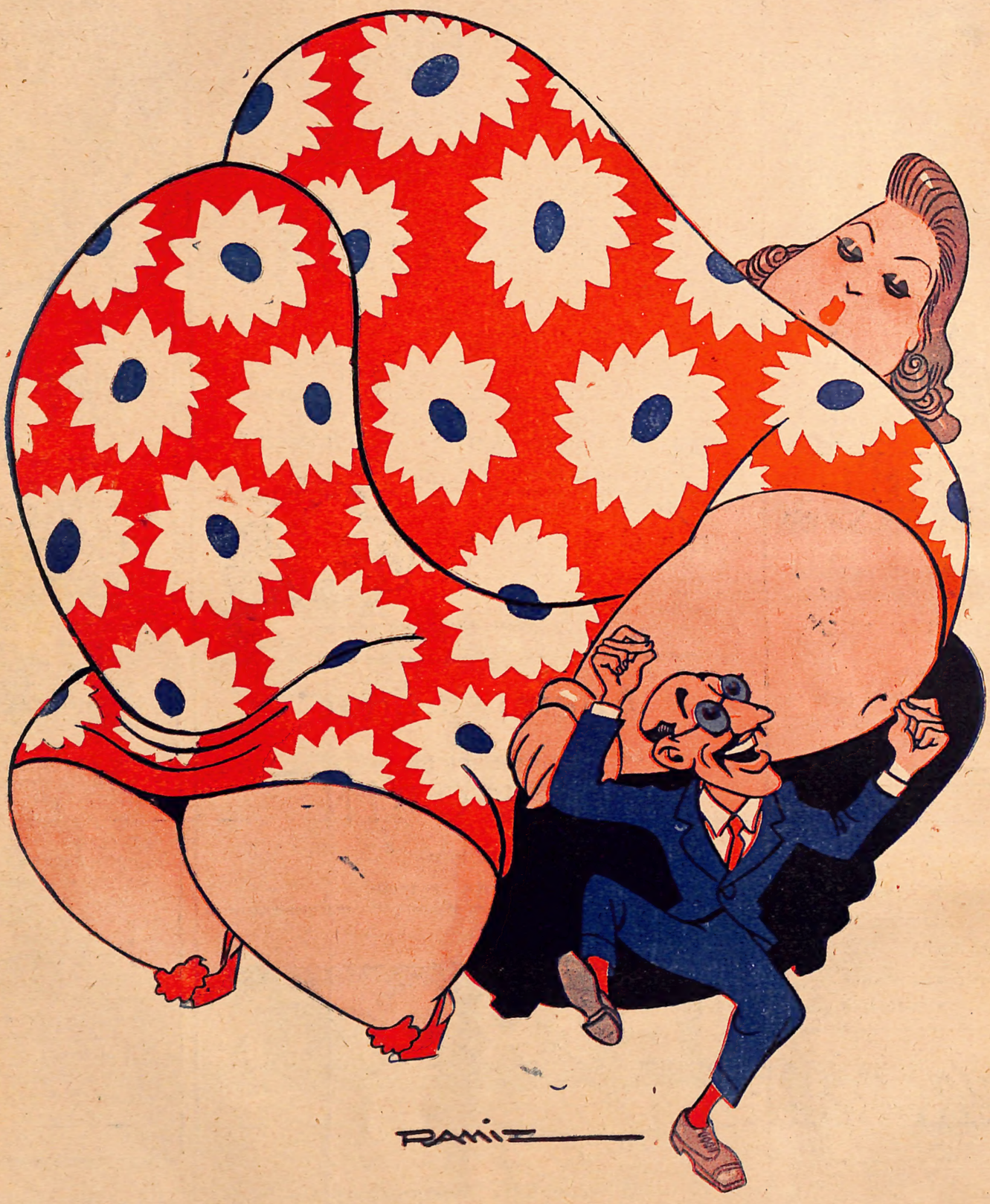

TOMBUL TEYZE HAMİLE:

Kocası — Cümle âleme müjdeler olsun, yakında bana ark adaş geliyor!..

[Tombul Teyze sayın dostlarımdan, doğacak çocuğu için bir kız bir de erkek ismi rica ediyor!]

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.